

[Christmas Møller.]

at man mere og mere mener, at det vilde være rigtigt, om vi ogsaa paa dette Omraade forlod de Foranstaltninger, som indførtes i Krigen og Efterkrigstiden, og vendte tilbage til et bedre Forhold paa dette Omraade.

Jeg skal dernæst vende mig med et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister og fremhæve, at paa Finansloven for 1930—31 blev der, som vi gjorde opmærksom paa ved tredje Behandling af den i dette høje Ting, og som man ogsaa har gjort opmærksom paa i Landstinget, af Regeringen foreslaaet strøget for Marinens Vedkommende i alt 450 000 Kr., fordelt paa Flaadens Udrustningskonto, Magasinkonto, Søartillerikonto og Søminevæsenets Konto. Jeg vil da gerne have Lov til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om det er rigtigt, at Ministeren, til Trods for at disse Konti er nedsat, saaledes som de er, har tilstrækkeligt til Lønninger til Arbejderne ved Flaadens Magasiner, om de paagældende Nedsættelser paa et eller andet Punkt vil berøre Flaadens Nybygnings-, Vedligeholdelses- og Udrustningskonto, eller om de paa en eller anden Maade vil berøre de allerede planlagte Sommerudrustninger, og om den højtærede Forsvarsminister ved at gruppere om paa Bevillingerne, hvad jeg ikke er sikker paa den højtærede Minister kan — jeg stiller kun Spørgsmaalet til ham — vil forsøge derigennem at undgaa at afskedige Mandskab, eller hvordan Forholdet overhovedet er med de paagældende Bevillinger.

Jeg vender mig dernæst til Finansaaret, vi behandler, og vil gerne anstille, som man plejer at gøre det ved Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling, nogle økonomiske Betragtninger baade angaaende det Finansaar, vi er gaaet ud af, Finansaaret 1929—30, og Tillægsbevillingsloven for 1929—30 efter dens Skikkelse her ved tredje Behandling og det Finansaar, vi er inde i, Finansaaret 1930—31. Jeg maa maaske her have Lov til lige at gøre den Bemærkning, at det er jo for saa vidt noget vanskelige Vilkaar, man byder os at arbejde under, som Tillægsbevillingslovforslaget ikke foreligger trykt i den Skikkelse, det har, efter at Ændringsforslagene ved anden Behandling er vedtaget. Jeg ved saare vel, at dette er sket mange Gange før; men at det har gjort Opgaven vanskeligere for de enkelte, som ønsker at sætte sig ind i de forskellige Tal, tror jeg, ingen vil bestride. Det høje Ministerium og vel ogsaa Finansudvalget burde

efter min Opfattelse bestræbe sig for at lægge Arbejdet saaledes til Rette, at vi havde Lovforslaget i den Skikkelse, vi behandler det i her ved tredje Behandling.

Jeg vil da angaaende de to Finansaar, 1929—30 og 1930—31, fremhæve, at der jo neppe kan være nogen Tvivl om, at vi, naar man ser det alene ud fra et statsfinansielt Synspunkt, baade for 1929—30 og for 1930—31, vil faa et tilfredsstillende Statsregnskab, og det vil jo være god Grund for mig til at fremhæve, at naar vi i Finansaaret 1929—30 kan have et saa relativt tilfredsstillende Resultat, melder sig da det Spørgsmaal, hvem dette skyldes, om det skyldes det nuværende Regeringsflertal eller den økonomiske Politik, som Flertallet før 1929 førte. Man vil da for 1929—30 se, at vi har en Tillægsbevillingslov nu, som i Sammenligning med det Forslag, der blev fremlagt, og som regnede med en Merudgift paa 4 Mill. Kr., kun har en Merudgift paa 800 000 Kr., og da Overskuddet paa Finansloven er regnet til 6 Mill. Kr., vil det sige, at man for 1929—30, naar Tillægsbevillingsloven og Finansloven regnes sammen, vil have et betragteligt Overskud, mellem 5 og 6 Mill. Kr. Og da Erfaringen jo er den, at dette Overskud snarere vokser paa det endelige Statsregnskab, vil da Statsregnskabet for 1929—30 blive et godt Statsregnskab. Man kunde jo ogsaa her have Lyst til at fremhæve, at naar 1929—30 ser ud til at tegne et saa forholdsvis smukt økonomisk Billede, er det i særlig Grad, fordi de økonomiske Forhold her i Landet har formet sig nogenlunde tilfredsstillende, fordi Erhvervenes Stilling har været nogenlunde. Og vi ser det da ogsaa derigennem, at baade for direkte og for indirekte Skatters Vedkommende er der i Forhold til Finansloven en meget betydelig Forøgelse. For de direkte Indkomstskatters Vedkommende er der i Forhold til Finansloven en Forøgelse paa 4,4 Mill. Kr., for Formueskattens Vedkommende en Forøgelse paa 1½ Mill. Kr., og dette vil sige, at Indkomst- og Formueskatten atter nærmer sig de ca. 100 Mill. Kr.

Men navnlig ser vi jo, hvordan de indirekte Afgifter er vokset meget stærkt, og hvorledes Forholdene har formet sig saaledes, at den nuværende Finansminister har maattet stille betydelige Ændringsforslag for de indirekte Afgifters Vedkommende. For Toldens Vedkommende er Forholdet dette, at den paa Finansloven var beregnet til godt et Par og halvfems Millioner Kroner; paa Tillægsbevillingslovforslaget og ved Ændringsforslagene til dettes anden Behandling blev den sat 13,3 Mill. Kr. i Vejret, saa-